MÅLING MED ANDRE MÅLEBASISER ENN 2 OG 9 M

Tiltaksgrensen for vindskjevheter målt på 2 m basis er 10 mm, som tilsvarer **5 ‰**. Denne promillegrensen gjelder helt opp til målebasis lik 5 m, jf. prEN13848-5:2005. Vindskjevheter målt med målebasiser b hvor 2 m < b ≤ 5 m må derfor *interpoleres* til 2 m basis for dokumentasjon, dvs. divideres med forholdstallet i tabell 13.d.1.

Tabell 13.d.1 Forholdstall og toleranser for interpolasjon til 2 m basis

		Tillatte vindskjevheter	
Målebasis	Forholdstall	Vedlikeholdsgrense	Tiltaksgrense
2 m	1	7	10
3 m	3/2	10	15
5 m	5/2	18	25

MANUELL MÅLING AV VINDSKJEVHETER

Når målevognsresultater avdekker overskridelser av toleransene fastsatt i kapittel 13, bør de aktuelle stedene kontrolleres manuelt. Kontrollen foretas ved nivellering eller måling med vater. På skinnene merkes det av målepunkter for hver 2. og hver 9. meter, jf. figur 13.d.1.

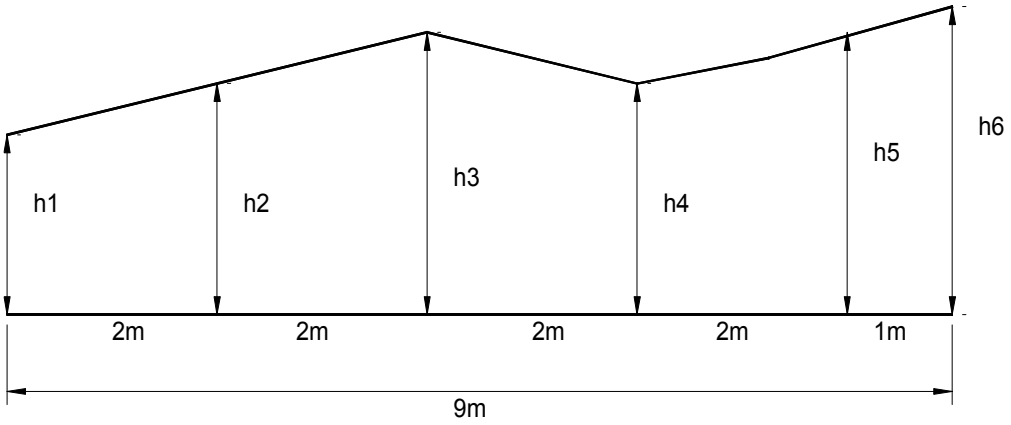

Figur 13.d.1 Manuell måling av vindskjevheter

Regelverket setter ikke direkte krav til målemønsteret i figuren, men dette er en måte å få med langt på veg de fleste 2 m-feil, samt alle 9 m-feil langs en strekning, uten å interpolere målinger. For kun å måle vindskjevhet vil det være tilstrekkelig å benytte et vater til måling av overhøydene for deretter å trekke ut overhøydedifferanser. Med et nivellement vil man derimot kunne si noe om vertikalkurvaturen også (til hver skinnestreng) ved å velge seg en høydereferanse for målingene.